Contributed by Mauro Gasparini
zondag, 31 januari 2010 - Last Updated zondag, 31 januari 2010

Terwijl de top van Kopenhagen begon, werd België opgeschrikt door een milieucrisis: Aquiris, een filiaal van Veolia dat belast is met de zuivering van het afvalwater van Brussel-Noord, besliste hiermee te stoppen en veroorzaakte een enorme vervuiling van de Zenne, de Dijle ,de Rupel en de Schelde. Eens te meer een bewijs dat de privé-belangen boven alles gaan. Een kleine opfrissing: in juni 2001 sleepte Aquiris, een filiaal van Veolia, een multinational die “leefmilieudiensten” levert, de openbare aanbesteding in de wacht voor de bouw en de uitbating van het zuiveringsstation voor het afvalwater van Brussel-Noord. En dit tot 2028. De start van dit zuiveringsstation werd voorzien voor 2006 maar dat ging pas 16 maanden later door. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest heeft zelfs niets ondernomen om de boete te vorderen van 12 miljoen euro waar zij recht op had, omwille van die vertraging. Aquiris had begin dit jaar willen beginnen met een installatie om het gebruikte water te ontzanden, zonder vooraf een toelating te hebben gekregen van de Regio.

Bovendien had Aquiris eind 2009 569 van de 701 klachten, geformuleerd door de Brusselse Watermaatschappij in verband met problemen met de bouw van het station, nog niet opgelost. Aquiris voerde op 8 december 2009 een krachtsmeting met het Gewest: zij wendde voor dat het

onmogelijk was om het zuiveringsstation correct te laten functioneren omwille van een "interne blokkering" van het zuiveringsstation door “een opeenhoping van steenpuin en zand”. Aquiris zette éénzijdig de werking stop van het noordelijk station tot 19 december, de datum waarop het terug is opgestart omdat hen een dwangsom van 300.000 euro's per dag boven het hoofd hing. Aquiris had het lef om deze heropstart voor te stellen als een positieve daad van hun kant!

Een communautair debat in troebele waters

Ten gevolge van de ernstige vervuiling van de Zenne, Dijle, Rupel en Schelde, die het leven in de rivier over tientallen kilometers zo goed als kapot heeft gemaakt, wordt het schandaal gecommunautariseerd in de regionale regeringen. De Vlaamse minister van leefmilieu, Joke Schauvliege (CD&V) beschuldigde haar Brusselse evenknie Evelyne Huytebroeck (Ecolo) ervan verantwoordelijk te zijn voor deze ramp en aan de kant te staan van Aquiris en de bevoegde Brusselse instanties.

Veolia kreeg voor deze zaak de hulp van het Amerikaanse bureau voor openbare relaties Hill & Knowlton. Dit bureau staat bekend voor het voeren van propaganda ten voordele van de tabaksindustrie, de diamantsector, de nucleaire sector, en ook voor….de eerste Golfoorlog. De Nederlandstalige woordvoerder van Hill & Knowlton, Peter Otten, is nu al gedeeltelijk gelukt in zijn missie: communautariseer het debat en leid de aandacht af zodat Aquiris niet teveel “besmeurd” wordt in de media.

Volgens Marc Laimé, medewerker van Le Monde Diplomatique, komt het probleem in feite voort uit het feit dat de multinational in Brussel voor de eerste keer op industriële schaal een nieuw procédé heeft ontwikkeld om slib van zuiveringsstations te verwijderen: oxidatie via vochtige weg. Maar dit procédé is niet geschikt voor industrieel afval. Dit systeem is vroeger nooit uitgetest geweest behalve als prototype in Toulouse, maar zonder succes. Welnu, na een incident in een waterzuiveringsstation in de buurt van Milaan, waar ditzelfde procédé werd gebruikt, werd het procédé "oxidatie via vochtige weg" in Brussel Noord “uit voorzorg” al stopgezet. Veolia-Aquiris zou dus ernstige problemen hebben met de behandeling van het slib van Brussel Noord en moet elke dag vrachtwagens met slib naar Duitsland vervoeren, wat een meerkost met zich meebrengt van 450.000 euro's per maand.

Water is een gemeenschappelijk goed

Deze zaak is nog eens een typisch voorbeeld van de problematische samenwerking tussen privé-sector en de staat. De prijs voor de waterzuivering zal per jaar met 10% stijgen tussen 2010 en 2013 en de rioleringstaks zal stijgen tot 40% in 2010. Een Brussels huishouden van twee personen dat een gemiddeld waterverbruik heeft van 75 kubieke meter zal dus zijn factuur in 2 jaar zien stijgen met meer dan 50 euro's per jaar, wat neerkomt op 3 euro's per m^3.

De gevolgen? Na verloop van tijd lijdt dit tot verlies aan expertise en verlies van democratische controle door de gemeenschap. De prijs van het water, de bron van alle leven, zal automatisch stijgen want het is nu een koopwaar waarop winst moet gemaakt worden door ondernemingen om dividenden te kunnen uitkeren aan de aandeelhouders.

Water gaat niet enkel ingenieurs en bankiers aan. Water is een gemeenschappelijk goed, patrimonium van de mensheid. Haar omvorming in koopwaar, gepromoot door Veolia-Aquiris, Vivendi en andere zogenaamde “groene”multinationals, betekent een ecologische en sociale misdaad zowel in Brussel, Milaan als in Cochabamba.